

Nr 138.

Av herrar **Stjärne** och **Persson** i Svensköp, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt.*

Till årets riksdag har Kungl. Maj:t framlagt förslag till vissa skärpningar av den indirekta beskattningen. Sålunda föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 8 en sådan ändring i förordningen den 21 december 1945 om nöjesskatt, att skatten för biografföreställningar skulle utgå med 30 procent, om biljettpriset icke överstiger en krona, och eljest med 30 procent av en krona och 45 procent av återstoden av biljettpriset. Förslaget beräknas ge en skatteökning av ca 24 miljoner kronor årligen. De totala nöjesintäkterna enligt nu gällande skattesatser äro beräknade till 36 miljoner kronor för budgetåret 1947/1948.

Skärpningen av de indirekta skatterna avser att uppsuga och sterilisera en del av den för stora köpkraften inom landet. Ett bifall till vissa av de framlagda förslagen synes oss komma att medföra även andra verkningar än de avsedda. Detta gäller framför allt de skattehöjningar som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 5 och som vi anse böra bli föremål för en nedprutning. I fråga om skärpningen av nöjesskatten anse vi däremot, att den föreslagits skola ske i allt för begränsad omfattning.

1944 års nöjesskatteutredning föreslog en enhetlig nöjesskatt som för alla slag av nöjestillställningar skulle utgå med 20 procent. Kungl. Maj:t och riksdagen sänkte denna skatteprocent till 15. I nuvarande läge skulle en generell höjning av nöjesskatten vara befogad. Då Kungl. Maj:t nu med hänvisning till 1947 års konsumtionsskatteberednings framlagda betänkande föreslår en höjning av nöjesskatten på biografföreställningar uppgående till ungefär det dubbla, anse vi, att den allmänna skattesatsen för nöjestillställningar bör höjas till 30 procent. Detta måste medföra en ändring av fördelningen mellan stat och kommun av de influtna skatteintäkterna. I likhet med beredningen förutsätta vi att frågan om skatteskarpningsens fortbestånd upptages till omprövning vid 1949 års riksdag.

Med stöd av vad vi här ovan anfört hemställa vi

att riksdagen måtte med ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 8 besluta att 2, 7, 9 och 11 §§ förordningen den 21 december 1945 skola erhålla följande lydelse:

2 §.

Nöjesskatten fördelas med tre fjärdedelar till staten och en fjärdedel till den kommun, inom vars område nöjestillställningen äger rum.

7 §.

Nöjesskatten utgår med 30 procent å bruttopriset för varje biljett, inberäknat skatten; dock att för biografföreställning nöjesskatten utgår med 30 procent, om biljettpriset icke överstiger en krona, och eljest med 30 procent av en krona och 45 procent av återstoden av biljettpriset.

9 §.

Såsom biljettpris — — — betalning (fribiljett).

I biljettpriset — — — till tillställningen.

Avser biljett ett flertal tillställningar eller ett flertal personer, beräknas skatt därå såsom för motsvarande antal biljetter för en tillställning eller en person. Har icke vid biljettens utlämnande bestämts, huru många tillställningar eller personer biljetten avser, beräknas skatten å biljetten till 35 procent av biljettpriset eller, då fråga är om biografföreställning, till 40 procent av nämnda pris.

11 §.

Medgives rätt — — — biljett utlämnats.

Kan sådan utredning icke vinnas, beräknas skatten till 35 procent av det bruttobelopp, som influtit i inträdesavgifter och andra därmed likställda avgifter, eller, då fråga är om biografföreställning, till 40 procent av nämnda bruttobelopp. Där tillförlitlig utredning ej kan vinnas angående den verkliga bruttoinkomsten, uppskattas denna till bruttoinkomsten vid utsålt hus eller efter annan lämplig beräkningsgrund.

Stockholm den 20 januari 1948.

And. Stjärne.

Nils Persson.